

[Helge Adam Møller]

som med rimelig kort varsel kan indsættes til gavn for verdensfreden, hvor FN måtte beslutte det.

Når jeg synes, det kunne være naturligt, at den danske regering tog et initiativ på dette område over for FN, så er det jo, fordi Danmark tidligere har gjort sig til talsmand for, at FN i større omfang skulle leve op til det, der står i kapitel 7 i traktaten, og det er også, fordi Danmark er i fuld gang med at opstille en international brigade på 4.500 mand, en enhed, som i ganske mange situationer vil være skræddersyet eller i hvert fald kan blive skræddersyet til sådanne opgaver, og som jo netop i det sidste forsvarsforlig er forudset at kunne stilles til rådighed for FN. Jeg synes, det er en tanke, som regeringen skulle overveje.

Så en bemærkning vedrørende de retningslinier, efter hvilke personellet skal udsendes. Forslaget, vi behandler her, siger, at det skal ske efter samme retningslinier som hidtil, og det betyder, som også den socialdemokratiske ordfører beskrev det, at styrken opstilles og udfindes på frivillig basis. Enhver har mulighed for at melde fra med angivelse af begrundelse.

Denne løsning er vi uenige i. Dette drejer sig jo ikke om værnepligtige soldater. Det er professionelle soldater, der har valgt at have en livsgerning eller i hvert tilfælde et antal år i forsvaret og derfor ved, hvad det er for opgaver, de er gået ind til.

Den holdning, som jeg giver udtryk for, havde den konservative folketingsgruppe, da vi diskuterede sagen i september sidste år. Vi havde den den 25. marts, da vi i Folketinget besluttede at sende forstærkninger til de danske styrker i Kiseljak, og vi har den fortsat. Vi finder, det er sagligt forkert, at beordring ikke også kan anvendes i Bosnien, som det er tilfældet i Kroatien, og vi kan i dag konstatere, at såvel stampersonellet, altså alle konstabler og alle sergenter, som officerernes organisationer enstemmigt tager afstand fra den særlige frivillighedsmodel, som styrken i Bosnien er udsendt efter. De ønsker klart en beordring.

Beslutningsforslag nr. B 107 burde have skabt klarhed og entydighed på dette område, også fordi vi ved, at den løsning, der i øjeblikket gælder for styrken i Bosnien, vil blive ændret i fremtiden, senest i forbindelse med opstillingen af den internationale brigade.

Sammenfattende om dette kan jeg sige, at jeg og Det Konservative Folkeparti ikke finder, at det er staten værdigt at overlade til den enkelte soldat og hendes eller hans familie at afgøre og dermed tage ansvaret for, om Danmark skal leve op til sine internationale forpligtelser. Det må og skal være et ansvar, som regeringen og vi i Folketinget påtager os på nationens vegne. Det andet er ikke rigtigt.

Lad mig slutte med at sige, at man jo altid kan spekulere over – og det er indimellem også ganske fornuftigt – hvad alternativet er til det, vi nu er i færd med at beslutte. Hvad er alternativet, hvis vi og andre intet gør? Ja, for mig og for Det Konservative Folkeparti er der ingen tvivl om, hvad alternativet er. Det er, at FN's nye rolle vil lide et alvorligt nederlag, og at verdenssamfundet ikke vil få den betydning, som vi alle ønsker, og som er afgørende for, at vi kommer til at opleve en fredeligere verden, end vi hidtil har set. Hvis vi i dag eller i morgen siger nej, er det også en accept af, at hundredtusinder og muligvis flere vil lide døden det næste halve eller hele år.

Den konservative holdning er klar: Det må ikke ske, og derfor stemmer vi ja til dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Der var et punkt i den socialdemokratiske ordførers indlæg, som jeg ganske enkelt ikke forstod, og derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til hr. Ove Fich. Hr. Ove Fich sagde, at det var Socialdemokratiets opfattelse, at denne beslutning kunne træffes uden hensyn til grundlovens § 19, stk. 2.

Det forstår jeg ikke, for for det første er der udtrykkeligt i bemærkningerne og i fremsættelsen henvist netop til grundlovens § 19, stk. 2, i denne sammenhæng. For det andet argumenterede hr. Ove Fich så, at en grund til, at grundlovens § 19, stk. 2, ikke skulle anvendes i denne forbindelse, var, at Danmark ikke var militært involveret i de påtænkte luftbombardementer.

Jeg vil gerne spørge hr. Ove Fich, om det virkelig er alvorligt ment, for det fremgår jo langt mere detaljeret af Berlingske Tidende i dag, end det egentlig gør af beslutningsforslagets tekst, hvad de udsendte personer skal gøre. Jeg vil da gerne citere, hvad der står: